

בתי המשפט

א 009066/06		<u>בבית משפט השלום בירושלים</u>	
08/02/2009	תאריך:	כב' השופטת עירית כהן	בפני:

בעניין:

לוטפי אופיר

ע"י ב"כ עו"ד דורון גנסיך

התובע

נגד

1. מזרחי מאיר

2. המאגר הישראלי לביטוח רכב (הפול)

הנתבעים

ע"י ב"כ עו"ד גבריאל ראובינוף ואח'

פסק דין

1. התובע, יליד, 23.4.80 נפצע בתאונת דרכים שאירעה ביום 18.8.05.

התובע היה בן 25 ביום התאונה והוא כבן 29 כיום.

חוות הדעת הרפואית

2. ד"ר אלכס רוזנטל מונה כמומחה מטעם בית המשפט בתחום האורטופדיה.

בחוות דעת מיום 7.12.07 קבע ד"ר רוזנטל כי לא נגרמה לתובע נכות אורטופדית לצמיתות בתאונה הנדונה.

עוד לפי חוות הדעת, התובע היה בתקופת "אי כושר" מלא במשך 60 ימים ממועד התאונה ובתקופת "אי כושר" חלקית של 50% במשך 30 ימים נוספים.

3. עפ"י בקשת התובע נחקר ד"ר רוזנטל על חוות דעתו.

4. מחקירתו של ד"ר רוזנטל עלה כי בבדיקה הגופנית הוא מצא ממצאים פתולוגיים. נמצאה רגישות מעל עצם הבריה משמאל, נמצאה חריקה בכתף בתנועות כיפוף ובברך נמצאה רגישות בסדק הפרק המדיאלי.

5. מהחקירה של המומחה עלה כי לדעת ד"ר רוזנטל הממצאים שהוא מצא אינם מקנים נכות שכן מדובר בממצאים סוביקטיביים בלבד אשר אינם מקנים נכות לפי התוספת לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשט"ו-1956 (עמוד 8 לפרוטוקול).

6. בחקירתו הסכים ד"ר רוזנטל כי בפעולות מסוימות יסבול התובע מכאבים בכתף (עמוד 8 לפרוטוקול).

לשאלה האם אפשר להאמין לתובע אם הוא מתלונן על כאבים בנשיאת משאות כבדים או בהרמת היד בזוויות מסוימות, השיב המומחה בחיוב (עמוד 7 לפרוטוקול).

מחוות הדעת עולה כי התובע מדווח על כאב בעת כתישת הפיקה כנגד עצם הירך וכן מדווח על כאב קל בעת מישוש הסדק הפנימי (עמוד 2 לחוות הדעת).

לשאלת ביהמ"ש השיב המומחה כי התלונות הסוביקטיביות של התובע מתאימות לפגיעה שנגרמה בתאונה (עמוד 12 לפרוטוקול).

לשאלת ביהמ"ש מהן ההשפעות התפקודיות של הכאב בכתף וברך השיב ד"ר רוזנטל: "הוא אמר שהוא נמנע מלשחק כדורגל, והוא סובל מעמידה והליכה ממושכת ובכתף שמאל הוא לא מתאמן בחדר כושר ומתקשה בהרמת משאות" (עמוד 12 לפרוטוקול).

לשאלת ביהמ"ש האם תלונות אלה הגיוניות ביחס לממצאים שנמצאו בבדיקה השיב המומחה: "הייתי אומר שזה סביר. אבל דברים האלה, זה גם אנו מכירים את זה, יש פעילויות חלופיות" (עמוד 13 לפרוטוקול).

בחקירה הנגדית לב"כ הנתבעים השיב המומחה כי אי אפשר להתעלם ממנגנון הפגיעה המעיד על פגיעה משמעותית וכן מכך שקיים רצף הגיוני של מנגנון פגיעה ותלונות (עמוד 16 לפרוטוקול).

7. לשאלת ביהמ"ש כיצד היה מעריך את נכותו של התובע, אלמלא היה כפוף לתקנות, השיב ד"ר רוזנטל: "אני חושב שאין לי תשובה טובה לתת, אם יבוא מישהו ויתן שניים או שלושה אחוזים, אני אגיד שהוא רחמן וזה בסדר" (עמוד 13 לפרוטוקול).

בהמשך, לשאלת ב"כ התובע האם הוא מוצא מקום להעניק לתובע נכות בגובה 5% השיב המומחה: "כגלובלי, לכל ביחד, בהתחשב במנגנון הפגיעה" (עמוד 14 לפרוטוקול).

8. כפי שנפסק, בקביעת הנכות לנפגעי תאונות דרכים מומחה בית המשפט אינו כפוף לתקנות הביטוח הלאומי והנכות יכולה להיקבע גם לפי מודדים אחרים, למעט לעניין פסיקת הפיצוי בגין כאב וסבל (ע"א 675/82 סלמן-אסדי נ' צמח כהן ואח' פ"ד לח(4) 449 (1984); ת"א (ירושלים) 954/95 אסולין נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ (פורסם במאגרים, 20.8.98)).

המומחה טעה, אפוא, בכך שסבר שהוא מוגבל בקביעת הנכות להוראות התוספת לתקנות הביטוח הלאומי.

9. מעדות המומחה עולה כי בעקבות התאונה נותרו לתובע מגבלות תפקודיות. עוד עולה מעדותו כי לפי גישה מקלה, אשר אינה נסמכת על התוספת לתקנות הביטוח הלאומי, ניתן לקבוע לתובע נכות בגובה של עד 5%.

10. התובע שירת בצבא 3 שנים כנהג. לאחר שהשתחרר מהצבא טייל בארה"ב ומאז שחזר הוא עובד בחנות רהיטים אשר בבעלות דודו.

התובע הצהיר כי שכרו על פי תלושי השכר נע בין 3,000 ₪ ל- 4,500 ₪ וכי בנוסף לשכר הוא מקבל בונוסים עבור מכירות, כך שבפועל, מגיע שכרו ל- 9,000 ₪.

עדויות של התובע בעניין הבונוסים לא נתמכה בראיות נוספות.

תלושי השכר וטופסי 106 לשנים 2004 ו- 2005, שהוגשו על ידי התובע, אינם מתיישבים עם עדויות לפיה הוא עבד בחנות מאז חזרתו מחו"ל. בתלושי השכר נכתב כי התובע התחיל לעבוד באוקטובר 2005. גם לפי טופס 106 לשנת 2005 התובע לא עבד בחודשים שקדמו לתאונה.

התובע נשאל על כך והשיב: "אני עובד אצל המשפחה שלי, ואני עובד כשש שנים. אני לא יודע מה הוציא הטופס 106" (עמוד 23 לפרוטוקול).

לשאלת ביהמ"ש האם בתקופה בה אירעה התאונה הוא עבד, השיב התובע: "בטח" (עמוד 23 לפרוטוקול).

כאב וסבל

11. בתאונה נגרמו לתובע שברים בצלעות וזאת בנוסף לפגיעה בכתף ובברך.

בנסיבות אלה יש מקום לפסיקת פיצוי מלא על פי תקנה 2(ב) לתקנות הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים (חישוב פיצויים בשל נזק שאינו נזק ממון), התשל"ו-1976.

אני פוסקת, אפוא, לתובע פיצוי בסך 18,804 ₪ בגין כאב וסבל.

הפסד השתכרות בעבר

12. התובע הצהיר כי בעקבות פציעתו הוא לא עבד כחודשיים. לפי תצהירו, מעסיקו שילם לו בתקופה זו שכר בסיסי, שכן מדובר בדודו, אולם הוא מרגיש מחויב להחזיר לו, שכן הוא לא היה חייב לשלם לו שכר (סעיף 7ד' לתצהיר).

13. אני מקבלת את טענת ב"כ הנתבעים לפיה אין מקום לפסוק פיצוי בגין העבר, שכן התובע קיבל בתקופה זו את שכרו והנתבעים עומדים בפני סיכון שהמעביד עצמו יתבע, מכוח ההטבה שנתן.

הפסד השתכרות בעתיד

14. ב"כ התובע ביקש לבסס את ההפסדים בעתיד על נכות תפקודית בגובה 5% ועל השכר הממוצע במשק. לפי תחשיבו מגיע הפיצוי על בסיס נתונים אלה לסכום של 95,000 ₪.

לטענת ב"כ הנתבעים לא הונחה תשתית ראייתית לתמיכה בטענות בדבר מגבלה תפקודית, ואם ימצא ביהמ"ש כי יש מקום לפסוק פיצוי, הרי יש לפסוק פיצוי גלובלי, ולא על פי חישוב אקטוארי.

15. אני פוסקת לתובע פיצוי גלובלי בגין הפסד השתכרות בעתיד בסכום של 65,000 ₪.

בקביעת הפיצוי לקחתי בחשבון את הנתונים הבאים:

א. המגבלות התפקודיות אשר עליהן העיד המומחה.

ב. תשובות המומחה מהן עלה כי לפי גישה מקלה, אשר אינה נסמכת על התוספת לתקנות הביטוח הלאומי, ניתן לקבוע לתובע נכות בגובה של עד 5%.

ג. סמכות בית המשפט לפסוק פיצוי בגין הפסד השתכרות בעתיד גם במקרים בהם לא נקבעה נכות צמיתה (ע"א 146/87 כץ נגד רוזנברג, פ"ד מג(3) 421 (1989)).

ד. עבודתו של התובע כרוכה גם בעבודה פיזית.

ה. התובע עובד כיום בעסק משפחתי, אולם לאור גילו הצעיר, יש לקחת בחשבון גם את האפשרות שהוא יפלט לשוק העבודה.

ו. פרט לעדות התובע, אין ראיה אובייקטיבית ביחס לגובה שכרו.

הוצאות

16. אני פוסקת לתובע פיצוי בסך 1,500 ₪ בגין הוצאות.

סיכום

17. הנתבעים תשלם לתובע את הסכומים שנפסקו בצירוף שכ"ט עו"ד בשיעור של 13% ומע"מ.

כמו כן ישאו הנתבעים בהוצאות המשפט בהן נשא התובע, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית ממועד כל הוצאה ועד ההחזר בפועל.

18. את הסכומים שנפסקו על הנתבעים לשלם לתובע תוך 30 יום מהיום.

ניתן היום י"ד בשבט, תשס"ט (8 בפברואר 2009) בהיעדר הצדדים.
המזכירות תשלח את פסק הדין לב"כ הצדדים.

